

НАГРАДИ:

Една първа награда от 1000 лв.

Две втори награди по 500 лв.

Три трети награди по 300 лв.

Девет поощрителни награди по 200 лв.

Шест награди за научно ръководство по 200 лв.

Диплом на МОМН за най-успешно представило се училище

На победителите в конкурса се предоставя възможност за участие в международни семинари, както и в EUSTORY академии

Седмият национален исторически конкурс се провежда в партньорство с:

**НАЦИОНАЛЕН ДАРИТЕЛСКИ
ФОНД „13 ВЕКА БЪЛГАРИЯ“**

и със съдействието на:

Министерство на образованието, младежта и науката

Държавна агенция „Архиви“

Департамент за информация и усъвършенстване на учители-София

Национален исторически музей

Секция „Балканска етнология“ към ИЕФЕМ - БАН

УСЛОВИЯ ЗА УЧАСТИЕ:

- Допускат се ученици от всички видове училища, на възраст от 14 до 19 години.
- Могат да бъдат представени индивидуални и групови разработки.
- Изследването може да се извърши самостоятелно или с научен ръководител
- Разработката (1 екземпляр) се придружава от попълнен формуляр за участие в конкурса и не се връща обратно на участника.
- Краен срок за изпращане на разработките 15 февруари 2013 година.
- Оценката на журито е окончателна и не подлежи на промяна.
- Наградите на победителите ще бъдат връчени през месец май 2013 година.
- Допълнителна информация ще бъде предоставена на участниците в конкурса на интернет-страница: www.values.bg/history/

Фондация „Ценности“; <http://www.values.bg>
София 1000, п.к. 1302; тел. 02 988 12 04
e-mail: eustory_bg@yahoo.com
ръководител на проекта Лиляна Панова,
моб. тел.:0884 080 415

СЕДМИЯТ НАЦИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ КОНКУРС 2012-2013

Под патронажа на министъра на образованието, младежта и науката

за ученици от 8 до 12 клас

Толерантността на българския народ – заедно, въпреки различията

Eustory

History Network for Young Europeans

Фондация „Ценности“ е независима, нестопанска организация, учредена през февруари 1998 г.

Мисия - основавайки се на традиционните български ценности подпомага развитието на българското образование, наука и изкуство, като част от общоевропейската култура и представя българските върхове постижения по света.

Цели:

Фондация „Ценности“:

- подпомага развитието на българското образование и стимулира процеса на отваряне към световните и европейски образци;
- съдейства за включване в престижни образователни програми на млади хора, изявени в различни области на науката и изкуството;
- работи по международни проекти в областта на образованието, науката и изкуството, съвместно с правителствени и неправителствени организации със сходни цели, като изгражда мрежа за обмен на информация и съдействие;
- подпомага развитието на българското изкуство и съдейства за популяризиране в чужбина на български върхове постижения;

Проект НАЦИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ КОНКУРС стартира през 1998 г. и вече **има шест успешно реализирани издания с над 1200 участника**, член е на европейската мрежата EUSTORY, обединяваща конкурси по национална история от 22 европейски страни. EUSTORY си поставя за цел изграждането на една нова толерантна гледна точка към историята, което е основен елемент в демократичната реорганизация на обществото и развитието на нова, отворена и прозрачна историческа култура. Новото тълкуване на миналото има съществен принос за развитие на межкултурния и презграничен диалог.

Новата тема: Толерантността на българския народ – заедно въпреки различията.

Историята познава множество конфликти, войни и омраза породени от нетърпимост към различията. В основата на мирните човешки отношения е толерантността, която е и основен принцип на Европейската общност.

Толерантни ли са били българите в своето минало към тези, които са се различавали от тях – малцинства, съседи, пришълци или просто сънародници избрали да бъдат различни? България често е сочена като пример за мирно съжителство на етноси и религии. Доказателство за това е спасяването на около 50 000 евреи по време на Втората световна война, както и проявената съпричастност към арменците засегнати от етнически геноцид. Във времена на политически промени България се превръща във втора родина за бежанци, заселници, пришълци. Традицията за добросъседство между различните, измества на втори план етническата, религиозна, езикова, културна различност на съседа.

На фона на тези факти може да се запитаме има ли тъмни петна в националната ни съдба, за които недвусмислено говорят Закона за защита на нацията (1941 г.), както и възродителният процес?

Клише ли е толерантността на българите и мит ли е „българският етнически модел“? Съществуват ли социални дистанции и предразсъдъци скрити зад маската на толерантността? И как сме съумели да бъдем заедно въпреки различията? Последователна ли е била винаги държавната политика в намиране на мярата между етническото и националното? Интеграцията на турци, цигани, власи, каракачани, арменци, евреи, староверци, татари през 70-те и 80-те години на XX век била ли е асоцииране или унифициране за сметка на културната им еманципация? Каква е истината за съдбата на етническите и религиозни малцинства по време на социализма – интегрирани, изравнявани, еманципирани или асимилирани?

Каква е задачата?

Обект на проучване могат да бъдат събития или

лични съдби, за които интерпретациите не винаги са били еднозначни. Те могат да бъдат примери за промяната в осмислянето на миналото.

Събитията, които ще изследвате могат да бъдат от национална значимост, но също да присъстват и в живота на по-малки общности или едно семейство. За да осъществите проучването си използвайте обществени и лични архиви. Сравнете разкази на съвременници с информация от официалната преса, която често има пропаганден характер.

Интересувайте се не само от това какво и как се е случило, но и как то се помни. Издирете факти, които не са общоизвестни, установете контакти, провеждайте интервюта. Същността на изследователската дейност е не само да се събират отделни факти, мнения и пр., но и да се съпоставят, проверят и подлагат на критичен анализ.

Следващата ви стъпка е да анализирате събрания материал, като основната ви цел е да покажете как се поддържа връзката между минало и настояще. Има ли промяна в осмислянето на миналите събития? Настоящото определя как се отнасяме към миналото и каква част от него помним, затова може да се окаже, че във вашите разкази ще присъства както миналото, така и настоящето. Голяма част от онова, което помним се определя от вълненията и грижите на настоящето. Паметта е поглед към миналото, който принадлежи на сегашното и носи неговия заряд от нагласи, интерпретации, оценки. Затова и паметта е многолика.

Паметта е подчинена на мотивите на настоящето, тя понякога ще „забрави“, видеоизмени или отрече някои детайли от миналото. Ако откриете какво е забравеното и за сметка на какво то е забравено, това ще ви помогне да разберете настоящите мотиви да помним миналото.

Такова ли е миналото, каквото бихме желали то да бъде? Не забравяйте, че винаги паметта е оценъчна. Споменът е или радостен или тъжен. И това ще предопредели разказа за миналото, особено когато вашите източници са житейски истории.